

Да разбираме чувствата

ЛЮБОВТА

Лен Макмилън

Издателство „Нов живот“
София, 2000 г.

© 1996 by Pacific Health Education Center
Understanding Emotions LOVE
Len McMillan Ph.D.

© Превод от английски: Ивалина Илиева
Редактор: Мирослав Митев
Компютърен дизайн: Десислав Драганов

ISBN 954-719-061-X

Л Ю Б О В Т А

Може би най-дългото и най-просто любовно писмо, писано някога, е на френския художник Марсел де Леклюр. През 1875 г. в своя творба той включил 1 875 000 пъти само една фраза: „**ОБИЧАМ ТЕ**“. Но тази цифра е всъщност само малка част от действителното произнасяне и изписване на израза „**ОБИЧАМ ТЕ**“ в необикновеното писмо. Разбирате ли, Марсел не написал писмото лично, а наел специален писар. Той накарал писаря да следва обичайната за тогава процедура да повтаря на глас всяка фраза, диктувана от него. Марсел де Леклюр изговорил фразата „**ОБИЧАМ ТЕ!**“ 1 875 000 пъти и изисквал от писаря да я произнася всеки път, когато я пише. Ето защо при съставянето на това необичайно любовно писмо фразата „**ОБИЧАМ ТЕ**“ била изговорена и написана общо 5 625 000 пъти. КАКВО Е ЛЮБОВТА?

Преди около 200 години една от най-известните енциклопедии обясни думата атом само с четири реда, но посвети цели пет страници на обяснението на думата любов. Едно от най-новите издания на същата

енциклопедия посвещава пет страници обяснения на думата атом, но думата любов е пропусната. КАКВО Е ЛЮБОВТА?

Малката четиригодишна Мари прегръщала две кукли с двете си пухкави ръчички. Тя погледнала тъжно към майка си и казала: „Мамо, аз ги обичам и ги обичам, и ги обичам, но те никога не ми отвръщат със същото!“ КАКВО Е ЛЮБОВТА?

Повечето от нас отчаяно се стремят да бъдат обичани. Всъщност често пъти се дразним и се чувстваме несигурни, ако нуждата ни от любов не е удовлетворена. И в същото време можем да знаем съвсем малко за любовта или за това как да я намерим. За любовта рядко се говори по начин, който дори дете да може да разбере. Малцина ако изобщо има такива са посещавали курс по ЛЮБОВ. Още по-малко хора имат докторска степен по ЛЮБОВ. И все пак се предполага, че всички трябва да са наясно с любовта. КАКВО Е ЛЮБОВТА?

За да си отговорим на този въпрос, нека разделим ЛЮБОВТА на три по-скоро общи, но твърде специфични категории. (1) **Ще те обичам, АКО...** (2) **Ще те обичам, ЗАЩОТО...** (3) **Ще те обичам, ВЪПРЕКИ...** Нека подробно да ги разгледаме.

За съжаление най-често срещаната любов в съвременното общество е любовта от типа „АКО“. „Ще те обичам, АКО ме обичаш и ти и ако ме караш да се чувствам добре, АКО ми даваш подаръци, АКО имаш успехи и си влиятелен, АКО отговаряш на моите очаквания и изисквания, АКО си добър сексуален

партньор, АКО продължиш да носиш своята част от товара и т.н.“

Очевидно мотивът за този вид любов е егоцентричен. Това ми напомня историята за лъва, който се разхождал из джунглата и искал всички да го приемат за цар на животните. Искал да е уверен, че всички знаят кой е и какъв пост заема. Когато минавал от животно на животно, той винаги задавал един и същи въпрос: „Кой е царят на джунглата?“ И всички отговаряли: „Вие, г-н Лъв. Вие сте цар на джунглата“.

Докато получавал все този отговор, в тази част на джунглата царял привиден мир и спокойствие. Един ден той задал този въпрос на някакъв слон, който го болял зъб. Изведнъж сякаш целият свят се срутил. Слонът го хванал с хобота си и го вдигнал във въздуха. После го захвърлил към близкия дънер. След това пак го взел и започнал да го блъска от земята. Накрая го захвърлил към близкото езеро. Когато насиненият и наранен лъв излязъл от водата, се заклатушкарал към слона и с тъжни очи и подута уста проплакал: „Виж какво, дори да не знаеш отговора, няма смисъл да се държиш гадно!“

Много често и ние подхождаме към нашето участие в дадена връзка по същия начин. Искаме хората около нас да ни обичат, сякаш любовта е стока, която може да се продаде или купи. Това арогантно и егоистично отношение явно причинява у другите горчивина и отхвърляне, вместо утвърждаване, към което се стремим. В такъв случай няма е чудно, че рано или късно попадаме на някой груб слон със зъбобол?

„Ще те обичам, АКО...“ е най-евтината и най-често срещана любов. В най-добрия случай това е манипулативна любов, а в най-лошия деструктивна. Обикновено тя разкрива истинските мотиви на човека, който я използва.

Спомням си за младо семейство, което имаше над двегодишен семеен стаж преди съпругата да беше навършила 18. Когато я посетих, тя бе в дома си; грижеше се за двегодишната си дъщеря, докато съпругът ѝ изневеряваше с други жени. Спомняше си ясно неговото твърдение: „Ще те обичам, АКО спиш с мен“. Тя много се възмущаваше от мъжа си и от това, което правеше с нея. Сега вече се чувстваше ощетена от младежките си години, изпитваше сериозно негодувание към мъжа си, както и се смяташе за неподготвена да се грижи за дъщеря си. Животът ѝ бе окаян и тя осъзнаваше високата цена на „Ще те обичам, АКО...“.

Много бракове се разпадат, защото са били основани на т.нар. условна любов. Съпрузите, които предлагат подобни чувства, всъщност не обичат своите брачни партньори, а само себе си. „Ще те обичам, АКО...“ заявява ясно и категорично кой е основният обект на тяхната любов. Това са САМИТЕ ТЕ! Никой друг, освен ТЯХ! Много млади хора се хващат в капана на това егоистично задоволяване и прекалено късно осъзнават, че са използвани, вместо да са обичани. За съжаление прекалено много родители предлагат на децата си само любовта „АКО“ и децата им израстват с убеждението, че това трябва да е и техният модел за любовта.

Млад мъж сложил край на живота си, защото се провалил на изпитите в медицинския университет. Депреси-ята му била подклаждана от любовта „АКО“ на неговия баща. Синът знаел колко силно баща му желае той да стане лекар и бил напълно убеден, че баща му ще го отхвърли, ако се провали на изпитите. Колко жалко, че поставяме такива строги условия за любовта си и децата ни предпочитат да сложат край на живота си вместо да се сблъскат с отричането на родителската любов „АКО“. Може би днешните разводи са още едно доказателство за неадекватността на любовта „АКО“. Нуждаем се от нещо повече от „Ще те обичам, АКО...“

„Ще те обичам, ЗАЩОТО...“ е много по-предпочитана любов от любовта „АКО“. Поне човека, когото обичаме, получава доказателства за личната си стойност. „Ще те обичам, ЗАЩОТО си секси, ЗАЩОТО си красива, ЗАЩОТО си голяма работа, ЗАЩОТО си известен, ЗАЩОТО ме караш да се чувствам спокоен, ЗАЩОТО караш „Мерцедес Кабрио“, ЗАЩОТО пишеш романтична поезия, ЗАЩОТО ми напомняш за баща ми“ и т.н. Тази любов е по-висша от любовта „АКО“, която трябва да бъде заслужена. Любовта „ЗАЩОТО“ придава стойност на другия човек. Предлага някакви скъпоценни положителни щрихи в портрета на любимия. Но поощрява и конкуренцията и несигурността в човека, обичан по този начин.

Можем да се пристрастим да слушаме комплименти ПОРАДИ направеното от нас за тези, които ни обичат. Ето защо можем да се окажем в постоянен стремеж да

разширим кръга на нашите почитатели. Това означава, че ще ревнуваме всеки, който случайно притежава повече от това, което имаме ние. Ако ме обичат, защото имам черна коса, какво ще изпитвам към хората, които имат черна къдрава коса? Мога да си мисля, че те ще бъдат обичани повече от мен, и това ще ме доведе до съревноване и злоба.

Някой млад мъж е обичан, ЗАЩОТО кара червен „Кабриолет“. Какво ще стане, когато негов приятел си купи нов „Кабриолет“? Съпругата е обичана, ЗАЩОТО е красива. Но как ще понесе мисълта, че мъжът ѝ има нова секретарка, която е не само невероятна красавица, но е и двадесет години по-млада от нея? Съпругът е обичан, ЗАЩОТО е динамичен. Как ще понесе мисълта за новия шеф на жена си, който е също толкова динамичен, но е много по-богат от него? Детето е обичано, ЗАЩОТО е „бедчето“ в семейството. Как обаче ще понесе мисълта за непланираното бебе на родителите си, които са вече на средна възраст?

Любовта „ЗАЩОТО“ внася несигурност и опасения в отношенията, тъй като се страхуваме хората, които ни обичат, да не открият, че не сме достойни за любовта им. Страхуваме се, че маските ни ще бъдат свалени и ще останем ранени, обезобразени, уязвими и необичайни. В много случаи този страх от евентуално бъдещо отхвърляне ни пречи да се наслаждаваме на любовта на другия в настоящия миг. Но Библията ни напомня, че любовта е предназначена да премахва страха, а не да го създава. „В любовта няма страх, но свършената любов изпъжда страха. Защото страхът има в себе си

наказание и който се страхува, не е усъвършенстван в любовта“ (1Йоаново 4:18).

Как можете да обясните тази любов на прекрасно младо момиче, пострадало при инцидент в химическото чистене? Някакъв запалителен химикал е избухнал и е изгорил лицето, ръцете и гърдите ѝ. Лицето ѝ било толкова обезобразено, че в болницата не желала да ѝ свалят бинта, за да не я види някой. Тя била обичана, ЗАЩОТО била красива, а сега всичко било различно. Тъй като вече не била красива, годеникът ѝ я изоставил. Родителите ѝ не се решили да видят обезобразената си дъщеря и затова не я посетили в болницата. Очевидно момичето не искало да живее и починало, когато осъзнало, че семейството ѝ и приятелите ѝ са я обичали, ЗАЩОТО...

Често пъти не успяваме да се издигнем над този тип любов и да споделим с другите колко много означават те за нас. Може би се опасяваме, че откровеността ни ще бъде приета за белег на слабост. Но ако не изразим любовта си, когато ни се отдаде благоприятна възможност, можем да изпитваме чувство на вина до края на живота си. Обърнете внимание на страдащия и съкрушения от вина и скръб съпруг:

„Не съм журналист, но ще използвам възможността и ще напиша във вестника ви нещо специално за Кати. Разбирате ли, не бяхме нещо особено. Аз съм обикновен застраховател, но когато някой осмисли живота ти, просто не можеш да му позволиш да напусне света, без да кажеш на всички, че е бил жив. Искам да кажа на хората да погледнат съпругите и съпрузите си и да

си дадат сметка какво притежават. Хората приемат толкова много неща за свои притежания. Мислят си, че никога няма да избягат от тях и затова могат да отложат любовта и признателността си за по-късно, когато намерят време...

Разказвам ви всичко това за Кати, а ми се струва, че никога не съм го казвал лично на нея, докато беше жива. Може би щеше да обсипе лицето ми с целувки. Седя вечер сам в къщи и си я представям застанала в антрето. Гледам мебелите, които купихме заедно, представям си я как седи до мен на дивана. Ако можех да се върна назад във времето, всичко щеше да е по-различно. Щях да ѝ покажа колко много означава тя за мен, но сега не мога да го направя.

Струва ми се, че мога само да се опитам да накарам останалите да осъзнаят този факт. Погледнете съпруга си! Погледнете съпругата си! Ако смятате, че всичко при вас е идеално, кажете го високо! Не приемайте, че нещата винаги ще останат такива. Някой ден просто ще изчезнат и никога вече няма да е същото. Не си давах сметка за това, докато Кати не почина. Сега е прекалено късно за мен, но не и за вас“ (Писмо, публикувано в „Чикаго Трибюн“).

Колко жалко, че понякога не успяваме да направим прехода от любовта „ЗАЩОТО“ към по-висшия тип любов, докато не стане твърде късно. По-висшия тип любов е любовта „ВЪПРЕКИ“. За разлика от любовта „АКО“ тук не се поставят условия. Тази любов не очаква в замяна нищо, но дава всичко свое. Тя се различава от любовта „ЗАЩОТО“ по това, че не зависи от прив-

лекателността или достойните за любов качества на другия човек. В основата ѝ не стоят положението или богатството на човека. Любовта „ВЪПРЕКИ“ може да пренебрегне грешките и несъвършенствата, може да обича недостойния, да намери красота в непривлекателния, стойност в човека, който на пръв поглед не става за нищо, може да открие неограничената цена на ограниченото човешко същество. Нуждата от любов, изпитвана от всеки човек, се основава на откриването именно на този вид любов.

Всеки се нуждае да бъде обичан ВЪПРЕКИ... Като че ли тази любов не е излишна на никой от нас, така че на пазара на обичта истинската проява на този тип любов се котира най-високо. Тъй като запасите ѝ са ограничени и всички я търсят, този, който притежава достатъчно от нея, ще е в състояние наистина да остави следа в света около себе си.

Повечето от нас имат само толкова любов „ВЪПРЕКИ“, колкото да си „отворят апетита“, но повече не желаят! Погледнете своите приятели и познати и ще установите, че много от тях ще ви обичат, АКО направите това или онова или АКО кажете това или онова. Други ще ви обичат, ЗАЩОТО... Но от колко от тях ще получите пълното приемане на любовта „ВЪПРЕКИ“? Колко от тях могат да изслушат всичките ви дълбоки тайни и въпреки това ще продължат да ви обичат? Колко от тях ще продължат да ви обичат дори да сте ги наранили дълбоко?

Добрата новина на Библията е, че Исус дойде на

този свят да донесе любовта „ВЪПРЕКИ“ в цялата ѝ пълнота. Дойде да се увери, че човечеството е получило необходимото количество от нея. Със Сина Си Бог не ни изпрати никаква условна любов. Той не каза: „Ще те обичам, АКО си добър християнин, АКО имаш забележителен морал, АКО ходиш на църква всяка седмица, АКО всеки ден четеш от Библията, АКО сутрин и вечер се молиш, АКО освещаваш съботата, АКО даваш десятък и щедри дарения...“ Всичко това показва колко е голяма нашата любов към Бога, но не измърва Неговата любов към нас. Бог не поставя условия за любовта Си. „Но Бог препоръчва Своята любов към нас в това, че когато още бяхме грешници, Христос умря за нас“ (Римляни 5:8). Бог не чака да заслужим да бъдем обичани. При Неговата любов няма ако или но. Той обича всеки от нас ВЪПРЕКИ това, което сме и което сме направили.

ВЪПРЕКИ големия риск Исус се отказа от небето, за да стане един от земните жители. Той рискува цялото Си Божествено положение, за да спаси едно от Своите творения, което не искаше да бъде спасявано. Исус изживя живота Си на земята с любовта „ВЪПРЕКИ“ и я споделяше с всички, дори я прояви към хората, които Го приковаха на кръста. Даваше на тези, които нямаха какво да Му дадат в замяна. Прощаваше на виновните. Понасяше язвителните думи на критиците, че се е присъединил към „грешната тълпа“ бедните, необразованите, болните, проститутките, бирниците и отхвърлените. Той преживя Гетсимания, съда на Пилат и кръста само поради безусловната Си любов. На Гол-

гота бе простена всяка обида, докато Исус умоляваше Своя Отец: „Отче, прости им, защото не знаят какво правят“ (Лука 23:34). С целия Си живот Той демонстрира каква е целта на любовта „ВЪПРЕКИ“. И все пак, бихме могли да се запитаме:

Не е ли странно,
че бидейки Бог,
Който вижда фасадата,
все още обича глупака,
направен от Него от пръст?
Не е ли странно това?

С възкресението Си Исус демонстрира **силата** на любовта „ВЪПРЕКИ“. Гробът на любовта „АКО“ и „ЗАЩОТО“ не можеше да задържи Бога, Който създаде и прояви любовта „ВЪПРЕКИ“. Тъй като Исус е жив и днес, любовта Му също живее ВЪПРЕКИ факта, че малцина се възползват от нея.

И все пак, има едно условие за получаване на любовта „ВЪПРЕКИ“: трябва да отидете при нейния ИЗТОЧНИК Исус Христос. Тази любов не може да се създава от учители или пастори. Не може да си я купите в близкия супермаркет. Всеки трябва ежедневно и лично да я получава директно от Исус Христос. Този дар лесно се „разваля“ също като манната, давана щедро на евреите в пустинята. Любовта „ВЪПРЕКИ“ трябва да се използва или ще се изгуби.

Бог ни предлага неограничени запаси от тази любов. Независимо от какво количество любов се нуждаете, не

можете да изчерпите Божиите запаси. Въпреки всички усилия падналото човечество не може да предизвика изворът на любовта „ВЪПРЕКИ“ да пресъхне. Съвършената любов не може да се появи в несъвършени същества. Само Бог притежава съвършенство и пълнота. Само Той обича без никакви зли намерения освен ако не наричате злонамерен дара на вечния живот. Всичките ни слаби опити в любовта са опетнени от собственото „аз“. Очакваме любовта ни да бъде оценена и да ѝ се отговори със същото. Независимо за колко благочестиви се смятаме, малцина от нас могат да продължат да обичат, без да получат в замяна поне малко любов. Исус прави от невъзможното възможно. Той ни предлага Своята любов „ВЪПРЕКИ“, така че ние от своя страна да я предлагаме на другите, без да поставяме условия.

Помислете само каква любов бихте желали да получите: любовта „АКО“ с всичките ѝ условия, ограничения и безпокойства, любовта „ЗАЩОТО“ с вграденото в нея напрежение или любовта „ВЪПРЕКИ“, която предлага безусловно приемане и сигурност? Колкото и да е странно, повечето хора са склонни да изберат любовта „ЗАЩОТО“. Има нещо унижително в това да те обичат ВЪПРЕКИ факта кой си и какъв си. Греховното ни естество иска да има свой дял в получаването на любовта. Искаме да си спечелим или поне да заслужим част от нея.

Трудно би било да си представим млад човек, който предлага годеж на приятелката си по следния начин: „Скъпа, искам да се ожения за теб ВЪПРЕКИ многото ти недостатъци!“ Смятате ли, че тя ще приеме предло-

жението? Колко от нас биха желали да бъдат обичани **ВЪПРЕКИ** това, което са? Не бихме ли предпочели да бъдем обичани, **ЗАЩОТО** сме такива, каквито сме? Точно тук се крие странната дилема на любовта. Искаме да бъдем обичани безусловно, но в същото време искаме да заслужим любовта. Концепцията за религиозното законничество е пряко свързана с този конфликт вътре в нас, греховните хора. Законничеството казва: „Бог ме обича, **ЗАЩОТО**...“

Приемането на Божията любов „**ВЪПРЕКИ**“ означава да признаем, че в отношенията си с Него не внасяме нищо друго, освен дългове. Това означава да осъзнаем, че Бог няма основания да ни обича, но го прави! Означава, че всички промени, настъпили в живота ни, са резултат от Божията любов, а не причина за нейното спечелване. Означава, че усилията, които полагам, за да приведа живота си в хармония с Божиите стандарти, са резултат от новооткритата от мен любов към Бога, а не чрез тях да убеждавам Бог да ме обича повече. Означава още, че в своите отношения вече ще започна да проявявам любовта „**ВЪПРЕКИ**“.

Исус обясни, че Той е не само източник на тази любов, но и наш пример: „Да се любите един-другиго, както Аз ви възлюбих“ (Йоан 13:34). Това е не само пожелание, но заповед. Давайки я, Исус ни осигурява и средства за нейното изпълнение. Неговата любов към вас ви дава възможност да обичате другите **ВЪПРЕКИ** техните недостатъци и проблеми.

Как да намерим такава любов? Как да протегнем ръка и да докоснем Този, Който ни обещава тази любов?

Прекрасното в Божията любов е, че ние не трябва да я преследваме като известния бронзов пръстен винаги толкова близо, но всъщност извън нашия обсег. Не е необходимо и да протегнем ръце нагоре към Бога. В Христос Бог протяга ръце към нас. Той е само на една молитва разстояние от нас. Помолете се с искрено сърце:

„Боже, благодаря Ти, че ме приемаш и обичаш. Със сърцето си разбирам, че не съм достоен за Твоята безусловна любов. Знам, че вътре в мен съществува желание да бъда достоен за обичта Ти. Но приемам любовта Ти **ВЪПРЕКИ** своите недостатъци и проблеми.

Благодарен съм Ти, че Си ме приел такъв, какъвто съм. Господи, помогни ми да обичам останалите по същия начин и, като правя това, ме променяй по Свое подобие. Амин!“

Емоциите, които може би ще изпитате след произнасянето на тази молитва, не са важни. Важна е искреността ви и доверието ви в Бога. Бъдете уверени също, че Бог ви обича **ВЪПРЕКИ** недостатъците ви, защото лично Той казва това в Словото Си. Бъдете уверени, че любовта Му е достатъчна и от ваша страна не е необходима никаква предварителна подготовка.

Какво означава за вас притежаването и раздаването на любовта „**ВЪПРЕКИ**“? Означава, че можете да започнете да променяте живота си с помощта на Христос, без да се притеснявате, че някой ден Бог може да дръпне щепсела на Своя предавател. Така несигурността и страхът от провал изчезват. Изчезва и безпокойството

на отхвърлянето. Вече не е необходимо да проявявате яростна конкуренция, за да се чувствате обичани. Не е необходимо да наранявате другите, за да се представите в по-добра светлина, нито да си играете на игрички и да сте нечестни в отношенията си с Бога в старанието да заслужите Неговата любов. Просто трябва да признаете, че Бог ви познава в най-лошата светлина, но **ВЪПРЕКИ** това продължава да ви обича. Това означава, че може да започнете да споделяте любовта „**ВЪПРЕКИ**“ със своето семейство, своите приятели, съседни и останалите вярващи от църквата.

Последното доказателство, че сте приели любовта „**ВЪПРЕКИ**“, е, когато сте вече в състояние да я споделяте с другите. „Ние любим Него, защото първо Той възлюби нас“ (1Йоаново 4:19). Установявайте, че можете да простите, защото и на вас е простено, възможно ви е да обичате, защото ви обичат. Превръщате се в Божи проводник, предлагащ любов на студената, леднокръвна планета. Но трябва да помните, че сте само „проводник“, а не източник.

В много случаи любовта, която сте получили, може да бъде опетнена, когато преминава през вас към останалите. Това много прилича на кладенеца, който имаме близо до дома ни край езерото. Тръбите отвътре бяха ръждясали и затова водата имаше неприятен вкус. Докато водата, взета направо от кладенеца, имаше чудесен вкус, но от тръбите на мивката в кухнята изглеждаше не толкова желана.

Така е и с Божията любов. Той ни я предлага в нейния чист, незамърсен вид. Но когато я предаваме

на другите, може да придобие вкуса на „ръждата“ от нашия живот. Дори ръждивата тръба е желана и ценена в пустинята. Сякаш този артезиански кладенец на любовта ни кара да раздаваме Божията любов на хората около нас.

Не съм спечелил състояние,
не ще спечеля и сега.
Но не изпадам в отчаяние -
щастлив съм аз и без това.

Вървейки все по пътя на живота,
май жънах повече, отколкото съм сял.
Любов раздавам със охота -
Божествената аз съм преживял.

Понякога се сепвам от студенината,
понякога и залъкът горчи,
ала ме сгрыва мигом топлината
на две добри приятелски очи.

Благодаря на Бога за благата,
дарени ми от Неговата мощ.
Те ме обсипват тъй богато,
превърщат в ден и най-тъмната нощ.

Хирургът стоял до болничното легло на млада жена, чието лице било изкривено в постоянна, гротескна усмивка поради тумора, изваден наскоро от бузата ѝ. Лекарят се бил постарал да следва извивката на лицето ѝ, но туморът бил много голям, а разрезът дълбок. Скалпелът бил засегнал един от лицевите нерви и тя завинаги щяла да носи последствията от операцията. Младият ѝ съпруг стоял от другата страна на леглото и гледал някога красивата си съпруга. Като че ли двамата се намирали в друг свят, говорели си без думи.

Изведнъж младата жена нарушила тишината и погледнала хирурга:

Устата ми завинаги ли ще остане така?

Знайки, че тя надниква в дълбините на душата му, хирургът отвърнал:

Боя се, че да. За да премахна тумора, трябваше да засегна лицевия нерв.

Тя кимнала с глава и замълчала. Една сълза тихо се спуснала по обезобразената ѝ буза и паднала на възглавницата. Младият мъж я погледнал с нежност и, усмихвайки се, казал:

Знаеш ли, и така ми харесваш. Изглеждаш много мило.

По-късно, спомняйки си този момент, хирургът споделя:

Изведнъж ясно разбрах кой стои до леглото и трябваше да сведа поглед. Човек не трябва да е прекалено

дързък в Божието присъствие.

Без да обръща внимание на нейната гротескна, уродлива усмивка, съпругът се навел, за да целуне изкривената устна на своята любима. От другата страна на леглото лекарят наблюдавал младия мъж, когато устните му се приближили към тези на съпругата му. Той видял как младежът изкривил своите устни, за да могат те напълно да се слеят с устните на жена му и да я уверят, че целувката им все още е същата.

Не е ли прекрасно да знаеш, че Бог те обича **ВЪПРЕКИ** изкривената ти усмивка?